

ROMÂNUL

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC DIN JUDEȚUL ARAD

SCADENȚA

În politica internă a țării noastre problema succesiunii nu se mai agită cu o asemenea insistență ca în urmă cu câteva luni. Această problemă a fost rezolvată, spre ușurarea oamenilor politici de o vreme și a acelor care nu au fost capabili să se poartă durabil într'un singur partid și s'au perindat prin toate câte le are România, alegerile parțiale din anii trecuți și alegerile județene și municipale din anul în curs.

Se știe că alegerile parțiale au fost câștigate, cu o luptă nedreaptă pe care lădăduse cu guvernul și partidele de dreapta susținute de acesta și constituite în elemente de manevră în convingerea celui mai sănătos, mai puternic și mai puternic partid, de partidul național-țărănesc. Din alegerile județene partidul național-țărănesc a ieșit cu o impresiabilă majoritate față de partidele de dreapta, întrunind în jurul său mai mult decât toate acestea la un loc, iar față de guvern partidul național-țărănesc, împotriva căruia s'a dus lupta coalizându-se liberalii, gogo-cuziștii și vaidiștii, numai spre a-i întuneca strălucirea și spre a-i submina popularitatea, se poate socoti că a ieșit învingător, căci ce alt însemna 25 mii de voturi plus pentru un partid la guvern care pe deasupra mai utilizează și o gamă de mijloace de corupție, terorizare și falsificare a voinței populare! Peste 470 mii de voturi a obținut partidul național-țărănesc în timp ce liberalii, cu toată zestre lor guvernamentală, n'au întrunit decât aproape 500 de mii de voturi.

Vădindu-se în felul acesta voința poporului și trecând și cei patru ani, pentru care a fost chemat la putere partidul național-liberal, problema succesiunii se pune de sine. Numai că liberalilor le displace să audă vorbindu-se de zi și tot mai insistent despre plecarea lor. Unii dintre ei, spre a-și putea alunga tristetea despărțirii de terenul mănoaselor operațiuni făcute în dauna țării, își fac curaj punând chestiunea plecării în raport cu bunele dispoziții și grimasele dulci făcute de d. Tătăreanu. Alții cred a ști că o cuvântare a

M. Sale însemnează pentru guvern câte o prelungire pentru cel puțin o jumătate an, a șubredei sale existențe.

Realitatea este alta. Guvernul va trebui să plece și va pleca irevocabil în foarte scurtă vreme.

Se întrebă unii, când? La împlinirea celor 4 ani dela chemarea la guvern sau la patru ani dela constituirea parlamentului? Liberalilor le-ar conveni soluția a doua. Asta ar însemna pentru ei o guvernare prelungită cu încă câteva luni și deci posibilitatea de a se îngămădi mai multe afaceri pe spina țării.

Ca să lămurească problema ziarul „Adevărul” din capitală publică un articol, sub semnătura dlui prof. Filip, în care autorul arată, bazându-se pe slova constituției și pe nevoile clarificării situației interne în vederea unor eventuale evenimente externe, că termenul fatal pentru guvern este în preajma lui 15 Octombrie. După d. prof. Filip la data de 8 Februarie când s'ar împlini 4 ani dela constituirea actualului parlament, țara trebuie să aibă un nou parlament. Ca să avem la 8 Februarie un parlament constituit, cel actual trebuie dizolvat, din vreme, ca să se poată convoca alegătorii spre a-și exprima voința și spre a da timp noului parlament să împlinească formele. Considerând lucrurile în felul acesta este clar că toate explicațiile ce se dau, toate afirmațiile ce se fac în favoarea prelungirii vieții actualului parlament peste data de 15 Octombrie — 1 Noiembrie, sunt fanteziste și sunt făcute pentru partizanii regimului peste măsură de alarmați că sunt nevoiți, acum, să renunțe la atâtea avantajii ce le asigură o guvernare cu legi pe deasupra legilor constituționale.

Este de altfel semnificativă și ținuta partidelor de dreapta care se credeau, într'o vreme, exclusivele succesoare ale liberalilor, credință bazată pe serviciile aduse acestora în alegerile din ultima vreme. Astăzi nu se mai aud și nu se mai aude vorbind despre ele. Problema succesiunii fiind clarificată aceste formațiuni, alcătuite numai spre a se interpune între putere și

† AUREL SOCOL

S'a stins la Cluj, orașul în care și-a trăit tinerețea și în care s'a ridicat din comun prin muncă cinstită și prin sacrificii neprecupețite depune pe altarul națiunii.

Cine l'a cunoscut, prieten sau adversar politic l'a stimat și l'a iubit pentru hotărârea sa în principiu, pentru gingășia s'a sufletească, pentru dragostea cu care a dus lupte de 30 de ani, la început pentru cauza unirii, apoi pentru cauza drepturilor țărănimii.

Ardealul și ardelenii pierd în Aurel Socol pe unul dintre cei mai buni, mai harnici, mai străluciți.

Il plângem din tot sufletul nostru și-i vom cinsti amintirea întotdeauna. R.

Falsa prosperitate

Este un lucru stabilit că nimic nu-i nou sub soare și că toate se repetă. Ziua se alternează cu noaptea, binele cu răul, pacea este tulburată de război, iar acesta este urmat de o pace pe care o va strica iarăși. O epocă de înflorire generală este urmată de una de regres.

O epocă de prosperitate economică, creată prin mijloace artificiale, clădită pe suporturi șubrede de bună stare aparentă, va fi de grabă curmată de o decadentă, de o retrogradare economică.

La noi în România se observă de o vreme încoace — vre-o doi ani — dar mai cu seamă în anul 1937, de un „frumos” progres economic. Bineînțeles acest progres îl constatăm, în anumite domenii, numai în cazul că ne ferim să facem comparații căci atunci apare în toată goliciunea ei. Spre pildă se observă în ultimul timp un enorm salt al prețurilor animalelor, și în genere al produselor agricole. E un lucru care înviorează pe țărani și ne-ar umple și nouă sufletele de bucurie dacă această creștere a prețurilor nu și-ar avea — din nenorocire — explicațiile sale descurajatoare.

Această urcare a prețurilor produselor agricole ne amintește de timpul când opereche de boi era — ca acum — la 40 mii

partidul național-țărănesc, și-au pierdut rostul existenței lor.

Scadența e aci, succesorul se știe. Nimic nu poate modifica normala desfășurare a evenimentelor. Partidul național-țărănesc stă pe poziție, conștiiu de marele rol ce-i rezervă viitorul apropiat și încrezător că va putea face față nevoilor și va putea soluționa grelele probleme ce i se vor pune în calitate de îndrumător al destinului țării și Țărănimii. A.

lei, iar chintalul de grâu cu 800 și chiar 1000 lei.

Lumea producătoare era încântată, dar locul bucuriei îl luă jalea, căci prețurile produselor agricole scăzură brusc, menținându-se prețul fabricatelor, și stabilindu-se astfel un dezechilibru insuportabil între sat și oraș, între produsele țărănilor și cele ale fabricantului. Și țărana încetă de a mai consuma articole fabricate fără a-și sacrifica munca sa și avutul său.

Starea de înflorire pe care o înregistrăm acum, este falsă. Totul se datorește unor injecții cu efecte de scurtă durată.

Dacă ar fi să atribuim urcarea prețurilor dela noi unui consum mai accentuat al produselor noastre în străinătate, fie că aceasta s'ar datoră unei simțitoare creșteri a puterii de cumpărare sau unui consum grăbit și sporit de războaie — ș'avem două acum: unul între puterile europene în Spania și celălalt în extremul orient între China și Japonia — atunci, cauzele fiind străine de intervenția noastră voită, n'am avea nimic de obiectat. Menorocirea este că prețurile la noi s'au urcat datorită inflației monetare. Avem prea mult ban pe piață. S'au făcut în ultimii doi ani câteva emisiuni noi, emisiuni de monete cu intențiunea declarată de a înlocui moneda veche, dar cu scopul lămarit de a crea o aparentă înflorire. S'au emis monetele de 250 Lei argint, apoi de 500 Lei hârtie, de 100 Lei nichel și acum mai recent de 1000 hârtie. Dintre monetele vechi nu s'au retras decât cele de 100 Lei argint.

De de altă parte Banca Națională acumulând acoperire în devize străine, leul nostru se menține destul de bine pe piețele străine.

Efectul acestei stări este că deși prețurile din străinătate s'au îmbunătățit, prețurile interne sunt atât de urcate încât rentabilita-

tea exportului este enorm de scăzută sau de dreptul inexistentă.

Asta dovedește mai mult ca orice că urcarea prețurilor de acasă este artificială. Țăranii noștri obișnuți s'ar renunțe până la marginea la produse industriale, crezându-se acum în situația „fericită” de a-și putea procura atâtea bunuri de cari au fost privați, se vor vedea profund înșelați în zilele lor când vor veni la orași. Căci dacă prețurile produselor lor s'au dublat, prețurile fabricatelor industriale s'au creat proporțional la cel puțin de trei ori diferența de până aci.

Această situație nu va putea dura multă vreme, căci ea este creată de noi, fără influențele de afară. Efectele ei vor fi dezastuoase numai pentru noi, și nu ne vom putea mângâia că sunt generale.

Politică economică a României în ultimii 2 ani a fost o politică de aparență și ea n'a avut alt efect decât să grăbească o criză care tot nu putea fi evitată. Răscocelile țărănești din Polonia confirmă aceasta.

J. Lupu

Mari serbări la Dobrești

Duminecă, 22 August au avut loc la Dobrești-Muscel, comuna de reședință a dlui Ion Mihalache, președintele partidului național-țărănesc, mari serbări de sfințire a unei noi biserici ridicată de credincioșii comunei și ctitorită de Ion Mihalache.

La aceste serbări a participat multă lume venită din toate părțile României.

Sfințirea a fost oficiată de înșăși I. P. S. Sa Patriarhul Miron al României.

Serbările sfințirii au decurs într'o atmosferă de adâncă pietate creștinească și de înălțare sufletească.

I. P. S. Sa Miron a rostit o predică și a vorbit și la masa comună care a avut loc după oficierea serviciului divin. La aceasta din urmă sa răspuns d. Ion Mihalache.

